

Třicet osm let v horšické škole

► *V polovině února 2018 skončilo mé třicetiosmileté působení v horšické škole, a proto, milí čtenáři, dovolte malé ohlédnutí za touto poměrně dlouhou životní kapitolou.*

V roce 1980, po absolvování pedagogické fakulty, mi byly dány na výběr tři umístěnky: Sokolov, Železná Ruda a Horšice. Váhala jsem mezi Železnou Rudou, především kvůli zimním sportům, a Horšicemi. Vybrala jsem nakonec horšickou školičku, která se posléze stala mým druhým domovem. Začátky byly pro mne jako pro každého nováčka docela náročné, kromě výuky jsem musela v zimním období zvládat i příkládání do vysokých kamen, u kamen bylo horko, na druhé straně třídy zima, ale tehdejší děti byly nějak odolnější a zvyklé, takže přestály vše bez újmy. To jsem ještě netušila, že moje první štače bude zároveň i tou poslední. Stále před sebou vidím moji první a druhou třídu, která mi byla přidělena. Žáčci seděli v lavicích se „sklapovacími“ sedačkami a byli stejně vyplašení jako já. Snad se neurazí ti, jejichž jména zde nezazní (byly by jich stovky) třeba proto, že si už nevzpomenou, ale namátkou se mi vybavují ti úplně první – Lenka

Bradová a Zdenina Krausová, Janiny Kostkubová a Kydlíčková, Sláva Taflík, Zdena Hrubý – všichni z Radkovic, Honzík Bultas, Luboš Louda, Pája Paluch či Lenka Boříková z Dolců, z Újezda Miluška Kohoutová a Maruška Vachovcová a horšické děti Janina Cibulková, Lenka Kotová, Irenka Hejlová. A pak přicházeli další a další žáci, kterých bylo za ta léta bezpočet. Přišlo období, kdy se moji někdejší žáci stali rodiči a přivedli své ratolesti opět k nám do školy a koloběh pokračoval. Měnili se ředitelé, měnili se druzí vyučující, já zůstávala. Horšická školička mi zkrátka přirostla k srdci. V zimě jsem s dětmi chodila bruslit na rybník na návsi, který byl shrabaný, protože horšičtí chlapi tam hráli hokej, v červnu jsem žáky brala na místní koupaliště zaplavat si. To už jsou doby dávno minulé.

V roce 1993, kdy jsem se stala ředitelkou, jsem si dala závazek, že postupně vytvořím žákům prostředí, ve kterém jim bude dobře. Od té doby do nynějška jsem se každý rok snažila rekonstruovat a vylepšovat v rámci finančních možností a za pomoci mých kolegyň prostory budovy tak, aby vyhovovaly předpisům a zároveň i dětem. Začátek roku 2003 si dovolím nazvat přelomo-

vým, neboť škola musela vstoupit do tzv. právní subjektivity a nedílnou součástí základní školy se stala mateřská škola, školní jídelna a školní družina. Toto nařízení MŠMT považují do dneška za nešťastné, neboť přibýlo neskutečné množství administrativy a ze školy se v podstatě stala jakási „kancelářská instituce“, kdy žák je pro ministerstvo až na posledním místě, což je hodně smutné... Neustálé změny školských zákonů, nesmyslné vstupování nekompetentních lidí do zavedených a kvalitních pravidel a vymyšlení nařízení od zeleného stolu, která v praxi ani nejdu provést, nepřinášejí do škol nic pozitivního, ale naopak. Snažila jsem se vše brát rozumně a žáky a jejich rodiče od některých nesmyslných nařízení uchránit.

Z horšické školičky budu odcházet s pocitem, že snad za mnou zůstal kus práce. A jelikož zachování a provoz celé školy vždy závisí a bude záviset na zastupitelstvu obce, školička přeji, aby jí obecní zastupitelstvo bylo nakloněno, aby zůstala zachována, stále se vylepšovala, rozvíjela a sloužila ještě dlouhá léta všem dětem a žákům z Horšic a okolí.

Pavla Nohavcová

Zimní školková olympiáda

► *Celý svět žije v těchto dnech velkou sportovní událostí. Abychom dětem tuto soutěž přiblížili, uspořádali jsme v týdnu od 5. 2. do 9. 2. 2018 zimní školkovou olympiádu.*

Nic jsme neponechali náhodě a pečlivě se na sportovní klání připravili. Nejprve se děti dozvěděly něco málo z historie her, seznámily se se symboly, maskotem, barvily olympijské kruhy a vymýšlely pokřik. Takto připraveni jsme mohli naše školkové olympijské hry zahájit slavnostním ceremoniálem. Sportovci se seřadili s vlajkou své zastupující země a sledovali vlajkonoše, kteří přicházeli s vlajkou olympijských her. Po vztyčení vlajky následoval štafetový běh s pochodní a pomyslné zažehnutí ohně. Zbýval už jen slib, náš secvičený pokřik a pustili jsme se do sportování. Biatlon, běh na lyžích, krasobruslení, rychlo-

bruslení, boby, curling a snowboarding, to byly disciplíny, ve kterých naši malí olympionici soutěžili. Všichni se snažili dosáhnout co nejlepších výsledků, fandili a povzbuzovali. Přišel závěr týdne a s ním i ukončení naší olympiády. Všichni zúčastnění povstali na stupních vítězů, obdrželi medaile, diplomy a drobné dárky. Kromě těchto odměn si děti zajisté domů odnesly i zážitky ze sportovního zápolení, které obsahovalo do-
držování pravi-

del, sportovní chování a pomoc druhému závodníkovi – naučily se hrát fair-play.

Dana Řihošková

Družina má talent

► Do letošní soutěže „Družina má talent“ se přihlásilo osm soutěžících žáků.

Soutěžilo se ve zpívání, kouzlení s kartami, Pavlínka Dobrá nám předvedla své znalosti anglického jazyka, Jakoubek Bořík zahrál na klavír. Vítězem celé soutěže se stala Magdalenka Farkašová, která skvěle zahrála na harmoniku a získala 57 bodů. Na druhém místě se umístil

Martin s 43 body a třetí místo obsadila Alička Holá se svým vystoupením mažoretky a 40 body. Žáci z 1. ročníku soutěž většinou jen sledovali, aby se na další ročník mohli dobře připravit a s nějakou svou dovedností se také pokusit o vítězství.

Sylva Seidenglanzová

Masopustní rej

► Měsíc únor patří masopustnímu veselí. Ani u nás ve školce tomu nebylo jinak.

Přípravy trvaly celý týden. Vyzdobili jsme si školku, namalovali si jitrnice a jelita, naučili se masopustní říkanku a vyrobili si masopustní masku, tančili, zpívali a připravovali se na pátek. Od rána jsme si malovali na obličej a po svačince se děti proměnily na berušku, motýlka, čarodějnicí, lva, nevěstu, draka, kočičku, vodníka,

ptáčka, Elsu a piráta. Byla to jedna velká nádhera. Následoval masopustní průvod po škole, řádění, rejdnění, soutěžení, tancování.

Na závěr si všechny masky domů odnesly diplomy a nějaké ty drobnosti.

Jarka Jeslínková

O prasátku Arturovi

► Ve čtvrtek 18. ledna k nám zavítalo divadlo, které se zaměřuje na environmentální výchovu.

Pohádkou nás provázelo prasátko Artur, které se snažilo žáky naučit třdit odpad, což si mohli vyzkoušet hned na místě. Děti třídily odpad, které rozházelo prasátko po tělocvičně. Dále mohly poradit prasátku, jak pracovat a nebýt lenivé. Nejdříve oraly pole, zasadi-

ly pšenici, kterou s mlynářem semlely, a nakonec si upekly koláčky.

Cílem bylo u žáků vytvořit vztah k práci, ke zvířátkům a sobě samému. Celá pohádka byla provázena hezkými písničkami, které si všichni společně zazpívali. Celé představení bylo velice příjemné a žákům se líbilo.

Jana Tolarová

Týden plný barev

► Zimní měsíce věnujeme ve školce zdraví, zimním sportům, počasí, dnům v týdnu, měsícům a ročnímu období, které patřilo barvám.

Jaro bylo plné zelené, léto svítilo žlutou, podzim se červenal jako jablíčka a zima se nám zahalila do bílé. Děti se do těchto barev oblékaly, aby si tím dané roční období přiblížily. Přiřazovaly obrázky, barvy, skládaly a vytleskávaly daná slova, vyráběly

zasněžené těžitko, zpívaly a hrály hry. Léto jsme si užily nejvíce. Bylo spojeno s módní přehlídkou letní kolekce oblečení.

Děkuji všem rodičům za spolupráci k danému tématu.

Jarka Jeslínková

